

ПРОТОКОЛ

№ 616

гр. Асеновград, 30.10.2023 г.

**РАЙОНЕН СЪД – АСЕНОВГРАД, ЧЕТВЪРТИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на тридесети октомври през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Стефка Т. Пашова

при участието на секретаря Юрия Ив. Петрова
и прокурора Д. З. А.

Сложи за разглеждане докладваното от Стефка Т. Пашова Наказателно дело
от общ характер № 20235310200253 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

За Районна Прокуратура – Пловдив, ТО – Асеновград, редовно
уведомена, се явява прокурор Д. А..

Подсъдимият В. Ю. Г., редовно призован, се явява.

Подсъдимият Н. Г. П., редовно призован, се явява.

Подсъдимият Б. М. Т., нередовно призован, призовкатката е върната в
цялост, като е посочено, че лицето не е намерено на адреса.

Изготвена е справка от деловодител при РС – Асеновград – Н.М., видно
от която относно върнато невръчено съобщение на Б. М. Т. на 06.10.2023 г. в
14:50 ч. е постъпило телефонно обаждане от посочен по делото мобилен
телефон – 0898/***** и е разговаряно с лицето – Д. В. Т.а – майка на
подсъдимия, която е заявила, че синът ѝ в момента е в САЩ и най-вероятно
ще се завърне в България към края на месец ноември 2023 г. Същият се явява
в съдебно заседание, за нуждите на делото се е върнал предсрочно от САЩ.

Подсъдимият А. А. М., редовно призован, се явява.

Подсъдимият М. С. А., редовно призован, се явява.

Адв. И. Б. С., редовно призован, налице.

Представиха се четири броя пълномощни от подсъдимите – Н. П., В. Г.,
М. А. и Б. Т., с които упълномощават адв. И. С. да ги представлява.

Подсъдимият А. А. М. с пълномощно за адв. С. от ДП.

ПОДСЪДИМИЯТ Т.: Нямаме възражения за неспазването на 7 дневния
срок. Не желая да се възползвам от 7 дневния срок за отговор и за
възражения. В съдебно заседание съм съгласен да ми бъдат връчени съдебни
книжа – обвинителен акт и разпореждане за насрочване, като желая

разпоредителното заседание да се гледа днес и максимално бързо да приключим процеса, защото възнамерявам да напусна страната с дестинация – САЩ към месец април догодина, поради което не желая да се ползвам от 7 дневния срок.

С оглед горното съдът счете, че следва да бъде разпоредено връчването на обвинителен акт и разпореждане на делото в съдебно заседание на Б. М. Т., за което да се оформи надлежна разписка, за което ОБЯВЯВА ПОЧИВКА в рамките на 10 минути. Заседанието ще продължи след това.

След почивката заседанието продължава, всички са налице.

Оформи се съобщение за връчване на обвинителен акт и разпореждане за насрочване, на подс. Б. М. Т..

Няма възражения възражение за неспазване на 7 дневния срок.

АДВ. С.: Нямаме възражения за неспазване на 7 дневния срок по отношение на подс. Т..

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема г-жо Председател, наистина е налице разпоредбата на ал. 3 на чл. 247в от НПК, която казва, че в 7 дневен срок от връчване на съобщението, обвиняемия и другите лица по ал. 1 и ал. 2 от посочения от мен член от НПК могат да дадат отговор по въпросите, които могат да дадат отговор по въпросите, които се обсъждат в разпоредителното заседание и да направят своите искания. В случая, след като преди малко на подсъдимия беше връчен обв. акт, но след направено от негова страна изрично изявление, че същият не желае да се ползва от този 7 дневен срок, с оглед даване на отговор относно въпросите, които се обсъждат в разпоредителното заседание и това мнение беше споделено и от неговия защитник, като същият прави изявление в тази насока, че не желаят да се ползват от този 7 дневен срок и да правят своите искания, съответно да се запознават с обв. акт, да се запознават с материалите по делото. Считам, че няма пречка да бъде даден ход на разпоредителното заседание.

АДВ. С.: Г-жо Съдия, с оглед казаното от прокурора, моля да се даде ход на разпоредителното заседание. Както каза подзащитният Б. Т. не възражаваме за неспазването на 7 дневния срок и желаем делото да се гледа днес. Всички останали са редовно призовани.

ПОДСЪДИМИЯТ Г.: Да се даде ход на разпоредителното заседание.

ПОДСЪДИМИЯТ П.: Също.

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Също.

ПОДСЪДИМИЯТ А.: Да се даде ход на разпоредителното заседание.

ПОДСЪДИМИЯТ Т.: Също.

Съдът не намери пречка да бъде даден ход на разпоредителното заседание. Подс. Б. Т. направи изявление, че не желае да се ползва от 7 дневния срок за отговор и възражения, поради което и неговото неспазване, не се явява процесуална пречка това да бъде сторено, мотивиран от което и

Съдът,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО ЗАСЕДАНИЕ

СНЕ СЕ САМОЛИЧНОСТТА НА ПОДСЪДИМИТЕ

Б. М. Т. – ЕГН *****, роден на 12.05.1999 г. в гр. Пловдив, с адрес гр. Пловдив, ул. „П.С.“ № *****, българин, български гражданин, със средно образование, понастоящем студент, неженен, неосъждан, към момента пребива в САЩ.

А. А. М. – ЕГН *****, роден на 31.07.1997 г. в Армения, с адрес гр. Пловдив, ул. „И.М.“ № *****, арменец, български и арменски гражданин, със средно образование, работи във фирма „АКА 5“ ЕООД, като общ работник, неженен, неосъждан.

М. С. А. – ЕГН *****, роден на 16.09.1996 г. в гр. Пловдив, с адрес гр. Пловдив бул. „***** арменец, български и руски гражданин, с висше образование, неженен, безработен, неосъждан.

В. Ю. Г. – ЕГН *****, роден на 14.10.1999 г. в гр. Пловдив, с адрес гр. Пловдив, ул. *****, българин, български гражданин, със средно образование, неженен, работи в „Пожарна безопасност“ – Пловдив, като пожарник, неосъждан.

Н. Г. П. – ЕГН *****, роден на 21.05.1998 г. в Армения, с адрес гр. Пловдив, бул. *****, арменец, български гражданин, със средно образование, женен, работи в НЕКСТ ЛОДЖИСТИК, като спедитор, неосъждан.

Съдът разясни на подсъдимите правата им по чл. 55 и сл. от НПК.

ПОДСЪДИМИЯТ Г.: Разбрах си правата.

ПОДСЪДИМИЯТ П.: Разбрах си правата.

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Разбрах си правата.

ПОДСЪДИМИЯТ А.: Разбрах си правата.

ПОДСЪДИМИЯТ Т.: Разбрах си правата.

Разясниха се на страните правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

След като такива не постъпиха, Съдът премина към изслушване на страните по въпросите в разпоредителното заседание, съгласно разпоредбата на чл. 248, ал. 1 от НПК, като прикани страните за становище.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема г-жо Председател, делото безспорно е подсъдно на Районен съд – Асеновград и на настоящия съдебен състав. Няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. На досъдебната фаза не е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия, пострадалия или на неговите наследници. Към момента не са налице основания за разглеждане на делото по някои от диференцираните процедури предвидени в НПК. Считаю, че не се налага

делото да се разглежда при закрити врати, не се налага привличането на резервен съдия или съдебен заседател, не следва да се назначи защитник, вещо лице или преводач, или преводач на български жестов език. Не следва да се извършват съдебни следствени действия по делегация. Не считам, че към настоящия момент има основания за ревизиране на мерките за процесуална принуда. Нямам искания за събиране на нови доказателства. Считам, че делото следва да се насрочи по общия ред с призоваване на лицата от списъка на РП – Асеновград.

АДВ. С.: Уважаема г-жо Съдия. По т. 1, считам че делото е подсъдно на Районен съд – Асеновград. Няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. Към точка 3 и т. 4 ще се върна по-късна. Няма основание за основания за разглеждане на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия или съдебен заседател, назначаването на защитник, вещо лице, преводач или преводач на български жестов език, извършването на съдебно следствени действия по делегация. На този етап няма основание за изменение на взетите мерки за процесуална принуда. Нямаме искания за събиране на нови доказателства.

Следва да се върна на т. 3 от чл. 248 от НПК. Считам, че на ДП е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила довело до ограничаване на процесуалните права на обв. М.. Считам, че същото е допуснато и по отношение на останалите обвиняеми, въпреки, че през цялото ДП същите са били без защитник.

На първо място смятам, че е нарушена разпоредбата на чл. 227 от НПК, след упълномощаването ми в качеството на защитник на обв. М., с молба по ДП действително, след приключването на разследването, но отново по ДП е направено искане, както за даване на обяснения от страна на обв. М., така и за предявяване на материалите по разследването. Въпреки това в нарушение на тази императивна норма, прокурорът със свое постановление е постановил отказ за извършване на горните действия. Тук няма как да не обърна внимание, че въпреки, че е налице произнасяне по депозираната от мен молба, такава не се съдържа в материалите по делото. Императивната норма на чл. 227 съдържа задължение на разследващия орган да предяви на обвиняемия материалите по делото и да осигури на същия възможност да направи советите искания и възражения, с оглед изясняване обстоятелствата по делото. Следва да се вземе преди късното ми встъпване като защитник и възможността ми да се запозная с това дело, до колкото е била възможна и друга линия на защита в крайна сметка, различна от тази, която е била до момента докато колегата Д. е защитавал обв. М.. Като не е допуснал посоченото предявяване разследващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, което е довело до ограничаване правото на защита на обв. М.. Същото няма как да бъде отстранено в съдебно заседание, което налага прекратяване на делото и връщането на прокурора. Както посочих налице е и нарушение при окомплектоването на самата преписка във връзка с липсващата молба.

Налице са и неясноти в така внесенния обвинителен акт. В диспозитива на всяко едно обвинение, които са вътре в обв. акт, се сочи че е налице повреждане на входна врата. В обстоятелствената част обаче, стр. 3 от обвинителния акт, се сочи че същата входна врата не е била заключена и никъде не се споменава тя да е увредена по какъвто и да е било начин. Няма

как да не се обърне внимание и на факта, че протокола за оглед, с който е констатирано повреждане на някаква врата е три години по-късно, което считам за недопустимо. Отделно от това не става ясно какви точно хулигански действия е извършил всеки един от подсъдимите, тъй като е изброено бланкетно, че – „Влизане и обикаляне от стая в стая в частен имот. Събуждане и извеждане от стаите. Блъскане и грубо отношение към намиращите се там лице. Повреждане на входна врата“. От тук можем да заключим, че всичките едновременно са го правили това нещо. Едновременно петимата са разбили тази врата, която не е ясно как е разбита и какво се случва изобщо с нея. Липсва задълбочено изследване на тези факти. Като също следва да се вземе предвид и в крайния сметка, с крайни съдебен акт, защото с установяването на точните действия на всеки един от обвиняемите, също ще се отрази на размера на наказание, на крайното решение на съда, дали всеки един от тях е виновен или не е. Игнорирано е и представеното от обв. А. съдебно-медицинско удостоверение. Няма данни да е извършвана някаква проверка от страна на прокуратурата по отношение на нанесените му вреди за прилагане реторсия и т.н.

На стр. 8 абзац 2, е налице следващ порок, който аз сезирам. Посочено е, че извършеното от обвиняемия деяние по своето съдържание се отличава с изключителна дързост, тъй като хулиганските действия са особено нагли. Кой е този обвиняем, на нас не ни е ясно изобщо. Това всичките обвиняеми ли са или е един. Считам, че е налице неяснота, която води до ограничаване правото на защита на всеки един от обвиняемите. Отделно от това, по начина, по който е посочена фактическата обстановка е очевидно, че са налице два инцидента. Първоначалният, при който участват единствено А. и Б., т.е. среща се два пъти с пострадалите, като и при двете срещи е имало пререкания и размяна на удари. На нас не ни е ясно за кои точно хулигански действия отговорят те двамата и дали в случая не се касае за продължавано престъпление по смисъла на чл. 26 от НК.

С оглед на това считам, че делото следва да бъде прекратено и върнато на прокуратурата за отстраняване на посочените нарушения.

По отношение на т. 4, дали налице основания за разглеждане на делото по реда на особените правила, на този етап с оглед и на така направените възражения и няма как да посочим, дали са налице тези основания. Считам, че същото може да бъде казано едва когато се стабилизира съдебният акт по отношение на връщане делото на прокуратурата.

Благодаря!

ПОДСЪДИМИЯТ Г.: Съгласен съм с моя защитник.

ПОДСЪДИМИЯТ П.: Също.

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Също.

ПОДСЪДИМИЯТ А.: Също.

ПОДСЪДИМИЯТ Т.: Също.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема г-жо Председател, аз си записах и по всеки един пункт ще изложа моето становище посочено от защитата.

На първо място се отбелязва съществено процесуално нарушение, което е ограничило правата на обв. М. във връзка с непредявяване на материалите

по разследването. Видно от материалите по делото пред Вас, към момента, към който е била депозирана молба от страна на новия защитник на обв. М., ДП е вече било е приключило и то със заключително мнение от страна разследващия орган и делото се е намирало вече при наблюдаващия прокурор, като видно от разпоредбата на чл. 242 ал. 1 от НПК там изрично са разписани правомощията на прокурора, във връзка с това какво може да свърши той, след като получи делото. Там се казва, че прокурорът прекратява, спира наказателното производство, внася предложение за освобождаване от наказателна отговорност и налагане на административно наказание, или предложение за споразумение за решаване на делото, или повдига обвинение с обвинителен акт, ако са налице основанията за това. Като в този ред на мисли трябва да посоча и ал. 3 на чл. 242, който казва, че когато намери за необходимо, прокурорът може да извърши допълнителни действия по разследването, както и други процесуални действия, след което предявява разследването. Т.е. в случай към момента, към който е била подадена молбата от страна на новия защитник на обв. М., делото е било вече във фаза – действие на прокурора, след завършване на разследването и е било в рамките на преценката на наблюдаващия прокурор, ако намери той за необходимо да бъдат извършени допълнителни действия по разследването. В случая не може да се говори за допуснато на ДП фаза съществено процесуално нарушение, тъй като видно от материалите по делото в рамките на ДП при разпити в качеството им на обвиняеми, само един от всички обвиняеми . обв. М. заедно с неговия защитник – С. Д. са напарили искане за предявяване на материалите по разследването, което разбира се искане е било удовлетворено в изпълнение на императивната разпоредба на чл. 227 ал. 2 от НПК. Така че в този ред на мисли не считам, че се касае за твърдяното от защитата допуснато съществено процесуално нарушение.

На следващо място за досежно липсата на депозираната в прокуратурата молба от страна на новия защитник на обв. М.. Както посочих преди малко към момента, към който е била депозирана молбата от страна на новия защитник на обв. М., делото вече се е намирало в съвсем различна фаза. Не във фаза събиране на доказателствен материал и неговата проверка, а във фаза прокурорско произнасяне. Така, че същата молба е била депозирана пред наблюдаващия прокурор с оглед преценка в неговия прокурорски срок, дали да бъдат извършени допълнителни действия по разследването и същият, след като е преценил, че не са необходими такива допълнителни действия по разследването явно е оставил тази молба към прокурорската преписка. Не считам, че е имало умисъл от страна на колегата за неприлагане на тази молба към самото ДП, тъй като видно от материалите, които стоят пред Вас, прокурорът се е произнесъл с прокурорско постановление, който същият изрично е упоменал молбата, нейното съдържание, датата на постъпване на молбата в РП – Пловдив, така че също не считам, че се касае до съществено процесуално нарушение от кръга на тези визирани от защитника на подсъдимите лица, които да доведат до връщане на делото в досъдебната фаза.

На следващо място това, което си записах е във връзка с повреждането на вратата, че това действие не било посочено в обстоятелствената част на обвинителния акт. Аз лично чета на стр. 3, посочено е абзац първи, втори и трети, трети ред: „Започнал е да блъска по вратите на стаите, като по една от тях са били причинени повреди и демонстративно да отварят вратите“. Другото което си записах, е че е нямало изрично посочване на извършваните

хулигански действия. Считам, че също не отговаря на обективната действителност, тъй като в повдигнатите обвинения на всяко едно от подсъдимите лица има изрично изброяване на извършените от тях действия, а именно: демонстративно лизане от стая в стая в частен имот; събуждане, извеждане от стаите; блъскане и грубо отношение към намиращите се там лица; увреждане на входна врата.

На следващо място, че не е било обърнато внимание на съдебно-медицинското удостоверение на обв. А. във връзка с преценка за реторсия. Считам, че тази преценка от страна на наблюдаващия прокурор и той е този, който повдига обвинение, преценява неговата правна квалификация, определя рамките на обвинението, което представя пред уважаемия съдебен състав, който следва да прецени има ли извършено такова престъпление, извършено ли е от подсъдимото лице. Така, че преценката за извършване на същото действие по разследването е изцяло в компетенцията и отговорността на наблюдаващия прокурор. Така или иначе ДП фаза на процеса е подготвителна фаза, същинската фаза на наказателното производство, това е съдебната фаза, така че няма абсолютно никаква пречка да бъдат направени доказателствени искания в рамките на съдебното производство, уважаемият съдебен състав да уважи при преценка от негова страна тези доказателствени искания и да бъде събран допълнителен доказателствен материал, с оглед изясняване на фактическата обстановка, в случай че се установи, че същата не е изяснена.

Досежно следващото посочено основание от защитата за връщане, че във фактологията на обстоятелствената част били посочени две срещи м/у обвиняемите и намиращите се в хижата и видите ли, не било преценено, дали в случая, и за кои от подсъдимите лица се касаело за продължавано престъпление. Уважаема г-жо Председател, считам че тази преценка е отново от страна на наблюдаващия прокурор, който преценява рамките, в които да повдигне обвинението и неговата квалификация и в рамките на неговата компетентност да извърши тази преценка, дали се касае за продължавано престъпление или не се касае за такова.

Благодаря!

АДВ. С.: Г-жо Съдия, в крайна сметка фактът, че постановлението е по делото, а молбата я няма и тук няма никакво значение, дали има умисъл или няма умисъл в действията на прокурора. Цялата преписка, следва да бъде изпратена към съда в цялост. Относно прословутата входна врата, отново на същата страница недвусмислено е написано – „Влезли във вътрешността на сградата чиято входна врата не била заключена и тръгнали да търсят по стаите“. Навсякъде в обвиненията се твърди за повреждане на входа врата, а не за някоя си врата.

Благодаря!

ПОДСЪДИМИЯТ Г.: Поддържам казаното от адвоката ми.

ПОДСЪДИМИЯТ П.: Също.

ПОДСЪДИМИЯТ М.: Също.

ПОДСЪДИМИЯТ А.:

ПОДСЪДИМИЯТ Т.:

След изслушването становищата на страните във връзка с въпросите по чл. 248, ал. 1 от НПК, съдът счита, че делото е подсъдно нему. Няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. На този етап няма основание делото да се гледа по реда на особените правила. Няма основания делото да се разглежда при закрити врати, да се привлича резервен съдия, резервен съдебен заседател, да се назначава защитник, вещо лице, преводач или тълковник, или да бъдат извършвани на съдебни следствени действия по делегация. Взетите мерки за процесуална принуда на подсъдимите следва да бъде потвърдени. Към настоящия момент предвид възраженията за допуснати процесуални нарушения не постиха искания за събиране на нови доказателства.

По въпроса за допуснато отсранимо съществено нарушение на процесуалните правила довело до нарушаване на процесуалните права на обвиняемия. Съдът обсъди доводите на защитата, както и на прокурора и за да се произнесе по така направеното искане, взе предвид следното: Един от подсъдимите е А. А. М., който в ДП до определен етап, преди предявяването на разследването е бил представляван от упълномощен защитник – адв. С. Д., като на по-късен с пълномощно, което е приложено по делото е встъпил като защитник – адв. И. С.. Видно е че към това пълномощно я няма сочената от адв. С. депозираната писмена молба, с която иска да му бъде дадена възможност подсъдимият М. да даде обяснения, да бъде извършен допълнителен разпит на определени свидетели и да бъде извършено предявяване. Поради което и няма как да се приеме кога е депозирана тя извън постановлението на прокурора, с което се е произнесъл по нея в чието постановление тази дата се сочи, а именно, че молбата е на 31.03.2023 г., като постъпила в РП – Пловдив, ТО – Първомай. В качеството на защитник на обв. А. М., като е приложено пълномощно от същата дата, и с която се иска да бъде проведен разпит на обв. А. М. до колкото същият желае да даде допълнително обяснение по случая, както и да бъдат предявени материалите от разследването настъпили на 31.03.2023 г. защитник в лицето на адв. И. С.. Молбата липсва по ДП, за нейното съществуване научаваме единствено от изявлението на адв. С. и от цитираното съдържание на прокурорското постановление. Разглеждайки същото, както и материалите по делото е видно, че на 09.03.2023 г. е налице протокол за предявяване на разследване на адв. С. Д. като защитник на подс. М. – 09.03.2023 г. След което на 09.03.2023 г. е съставено заключително мнение от старши разследващ полицай и делото е изпратено на прокурора, който на 16.03.2023 г. се е произнесъл с постановление за прекратяване частично на наказателното производство. Същевременно в този срок, в който делото е било при прокурора: Петър Петров – районен прокурор при РП – Пловдив, е удължил срока по чл. 242 ал. 4 от НПК, това е прокурорският срок за извършване на нови действия от страна на прокурора, в етап от ДП действия на прокурора след завършване на разследването с едни месец, като е приел, че същият е недостатъчен за извършване на всички процесуално следствени действия за законосъобразното и качествено приключване на разследването и е удължил с един месец срока по чл. 242 ал. 4 от НПК по ДП. Член 242 ал. 4 от НПК, срокът който е удължен – „Прокурорът осъществява правомощията си по ал. 1 и ал. 3 в най-кратък срок, но не по късно от 1 месец след получаване на делото. Срокът е удължен с един месец, считан от 08.03.2023 г. до 08.04.2023 г. Молбата на адв. С. е постъпила на 31.03.2023 г., тоест 5 дни преди изтичане на удължения срок, в който прокурорът е имал правна възможност с

удължаването на срока да се произнесе по направените искания, и да реализира тези правомощия. В случая неоснователно се явява възражението на прокуратурата, че единствено органа на разследването има правомощията да извършва процесуални следствени действия, както действия по разследването. Нормата на чл. 242 ал. 3 от НПК дава правна възможност когато прокурорът намери за необходимо да извърши допълнителни действия по разследването, както и други процесуални действия, след което предявяван разследването. Т.е. той е имал 5 дневен срок, в който легитимно е можел да извърши разпит на обвиняемия, можел е да събере исканите от защитата доказателства и да предяви разследването. Прокурорът обаче се е позовал на невъзможността да стори това не с юридически аргументи, а казвайки, че няма срок в който да направи това, тъй като ДП е приключило и той няма правна възможност да предприеме каквито и да е действия, тъй като срокът изтича на 08.04.2023 г., молбата е от 31.03.2023 г. и липсва процесуална възможност да продължаване на този срок, поради което няма как да бъдат извършени. Пет дни са предостатъчен срок за даване на обяснения и за предявяване на разследване, което в случая явно прокурорът е счел за недостатъчен по неясни мотиви. Следва да бъде казано, че доказателственото искане, каквото е искането за разпит на обвиняемия, не са ограничени в срок, т.е. дори и при приключване на делото с заключително постановление от страна на разследващия орган, както в случая е станало замяната на защитника, новият защитник в етап – действия на прокурора след завършване на разследването, може да иска допълнителни следствени действия и е имало правна възможност – пет дена с удължен срок прокурорът да стори това. Оставяйки на неадекватно правно основание, невъзможност това да бъде сторено отказвайки да събира тези доказателства е нарушено правото на защита, тъй като обвиняемият има право да даде обяснения, въз основа на тях може да поиска да бъдат извършени допълнителни процесуални следствени действия, както и да бъде предявено разследването. Това не е сторено, с което е нарушено по драстичен начин правото на защитата, без наличие на правно основание за това. Нарушението е отстранимо, то се явява съществено и като такова дава основание да се приеме наличие на съществено отстранимо процесуално нарушение и да се прекрати съдебното производство, и да се върне на прокурора за извършване на тези действия.

По въпроса за липсващата молба, най-вероятно се касае за пропуск в окомплектоването. Същата следва да бъде приложена по делото за следващия път.

По отношение на чл. 26 от НК. От обвинителния акт е видно описана престъпна дейност на подсъдимите, като по отношение на А. М. и Б. Т., тя се сочи, че е на два етапа. Първият етап се сочи, че обвиняемите А. М. и Б. Т. слезли от автомобила, който бил паркиран на известно разстояние от хижата, тъй като достъпът до нея бил затворен с бариера и са се насочили към входа. Там извършили описаните действия, след което се върнали обратно в автомобила. Разказали какво са направили и какво са сторили, и техните приятели – подсъдими, решили да възродят справедливост без намеса на органи и са отишли в хижата, където отново по отношение на А. М. и Б. Т. е описана дейност вече с останалите подсъдими. Сега описаните фактологии за двамата, напълно кореспондират като правна квалификация, която от защитата се сочи, че би следвало да бъде различна от тази, която е дадена като обвинение, предвид на това, че се сочи с фактология, едно продължавано престъпление, което не е посочено с фактически обстоятелства и правна квалификация,

което се явява проблем, тъй като е налице съществено разминаване между фактическо обвинение и дадена правна квалификация. Това нарушение е съществено отстранимо и нарушава правото на защита, тъй като реално погледнато правната квалификация е една и тя не кореспондира с фактологията по делото. Разбира се при следващо внасяне на обвинителния акт, предвид дадено правно становище по правна квалификация, съдът следва да си направи отвод.

По отношение на входната врата, следва да се посочи, че в обвинителния акт е посочено, че подсъдимите са имали безпрепятствен достъп до вътрешността на сградата – на л. 4 номериран с химикал, тъй като те са влезли във вътрешността на сградата, чиято входна врата не била заключена и тръгнали да търсят по стайте. В последствие в диспозитивите се сочи, че всъщност се обвиняват, че част от демонстративните непристойни действия, които грубо нарушават обществения ред, е повреждане на входна врата. Налице е отново противоречие между диспозитива по обвинението на всеки един от подсъдимите и обстоятелствената част. Още нещо, не е ясно какво точно прокуратурата твърди, че е тази повреда, след като твърди, че вратата е била отворена и достъпът е бил свободен, не е ясно какво точно са повредили по тази входна врата. Тоест, непредявени обстоятелства, които не могат да организират правото на защита, да организират доказателства по своята защитна теза и по този начин е нарушено правото на защита. Нещо повече, по-надолу в обв. акт в обстоятелствената част е посочено, че те са се качили на третия етаж, започнали да блъскат вратите по стайте, като по една от тях били причинени повреди. В обстоятелствената част се твърди, че петима подсъдими са блъскали по врати, явно всеки по различна врата или всички са блъскали по една врата, не е ясно, но е факт, че според прокуратурата, всъщност повредената врата е от вътрешните помещения. В диспозитива се сочи, че това е повредена входна врата. Дори и да е по вътрешни помещения, то не е посочено каква е тази повреда. По какъв начин е тази повреда. Това нарушава правото на защита и е налице съществено противоречие между обстоятелствена част на обв. акт и формиране на диспозитива.

На следващо място, това представлява отстранимо съществено процесуално нарушение, което с нов обвинителен акт или с други действия на прокурора ще счете за необходими, може да бъде поправено, след връщане делото на прокуратурата, след прекратяване на съдебното производство. Следва да бъде посочено също така, че в обв. акт са посочени определени телесни увреждания на свидетел, които са посочени като: удар глава; удар в тяло; удар с крак по тялото, но не е ясно кой от тези подсъдими, кой кого е ударил и какви удари е нанесъл. Не е ясно тези удари, които са сочат, дали не са подлежащи, като субсимиране по постановление за частично прекратяване по отношение на телесните повреди или са част от хулиганските. Още повече, че в крайна сметка те пък в диспозитивите на обв. акт са квалифицирани като блъскане, само че това блъскане, така както е посочено не кореспондира с обстоятелствената част на обвинителния акт, като дърпане от леглото, падане, удряне главата в нощно шкафче, удари с крака. Всички тези описани действия не кореспондират с сочените диспозитиви на блъскане. Това също нарушава правото на защита и дава невъзможност да се предприемат действия по оборване на обвинението, тъй като е налице противоречие между обстоятелствената част и диспозитивите. Още повече, не е ясно това блъскане, в крайна сметка по отношение на кои лица е, и дали то не се

субсимира от прекратеното основание по отношение на телесните увреждания по хулиганските подбуди, за което има частично прекратяване. Неясно е защо прокуратурата е приела, че е налице изключителна дързост, защото описвайки деянията, не посочва кои между тях счита, че дава право да се приеме по-тежката квалификация, т.е. демонстративно неуважение към обществото, демонстративно влизане в отворена входна врата, обикаляне от стая в стая в частен имот. Дали х. Марциганица е частен имот и на кого е собственост също не е ясно, но дори и да е частен, но дори и обикаляне от стая в стая в частен имот, субсимира фактически състав на друго престъпление, тъй като това е имот е по отношение на жилищни нужди на хората, които са се намирали там, тъй като е имало доказателство, че те са живеели там и дали това е част от друго престъпление, или не. Както и извеждане от стаите, не е ясно какво се извежда от стаите и грубо отношение към намиращите се там лица. Всичко това не е ясно, защо се приема, че е налице изключителна дързост. Кое от всичко това се приема, че е налице изключителна дързост, за да се извършват тези действия, които по принцип, прокурорът счита, че са нехарактерни за едно обикновено хулиганство. Не е ясно в обв. акт всичките описани обстоятелства, защо прокуратурата счита, че е изключителна дързост. Изключителната дързост трябва да бъде мотивирани, като обективен признак в състава, с фактология. Прокуратурата обвинява, че те са влезли и демонстративно са обикаляли, какво значи демонстративно обикаляне, също не е ясно. Също не ни е ясно какво означава ходене и демонстративно обикаляне от стая в стая. Това също не е посочено. Посечен е един израз – демонстративно, но този израз няма правно определение и правна терминология, за да се приеме, че е демонстративно. Влизане и обикаляне от стая в стая. Какво от всичките тези неща, прокуратурата счита, че е извършена с изключителна дързост тя не е описала, защо счита, че всички това е изключителна дързост и какви са обстоятелствата които приемат, че всичките тези неща са с изключителна дързост. Липсва фактология по този признак, който всъщност е изключително важен, тъй като той е елемент от фактическия състав на предявеното обвинение. Всичко това нарушава правото на защита и налага прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на прокурора с указания за отстраняване на тези съществени процесуални нарушения съобразно мотивната част.

Следва да се укаже, че по отношение на съдебно-медицинското удостоверение, дали са били взети предвид или не, това е по същество до колко прокуратурата е ценила едни доказателства и до колко не ги е ценила. Така, че по този въпрос съдът счита, че няма как да се произнесе, тъй като това е въпрос по същество, но следва да се укаже, че дори и така при тези направени изводи въз основа на фактология и правна квалификация, при следващо разглеждане на делото, ако има обвинителен акт, съдът няма как да бъде безпристрастен и да разгледа делото, което налага да се отведе при следващо внасяне на обвинителния акт. На този етап това не следва да бъде сторено.

С оглед горното и на основание чл. 248 вр. чл. 249 ал. 1 вр. чл. 248 ал.1 т.3 от НПК следва съдебното производство да бъде прекратено и да бъде върнато на РП – Пловдив, ТО – Първомай, за допуснати в мотивната част посочени, съществени процесуални нарушения и тяхното отстраняване.

ОПРЕДЕЛИ:

С оглед на което и на основание чл. 248 ал.1 от НПК

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВЯВА, че делото е подсъдно нему.

ОБЯВЯВА, че няма основание за прекратяване или спиране на наказателното производство.

ОБЯВЯВА, че на досъдебното производство са допуснати множество съществени отстраними нарушения на процесуалните правила, указани обстоятелствено и подробно в мотивната част на определението, довело до ограничаване на процесуалните права на обвиняемият А. М., както и на обв. Б. Т., както и на всички останали обвиняеми допълнително и в частност. Поради, което прекратява съдебното производство и връща делото на РП – Пловдив, ТО – Първомай за тяхното отстраняване.

ОБЯВЯВА, че на този етап няма основания за разглеждане на делото по реда на особените правила.

ОБЯВЯВА, че на този етап няма основание за разглеждане на делото при закрити врати, привличане на резервен съдия или съдебен заседател, назначаването на защитник, вещо лице, преводач или тълковник или извършването на съдебни следствени действия по делегация.

ПОТВЪРЖДАВА мерките за процесуална принуда „подписка“ на подсъдимите В. Ю. Г., Н. Г. П., А. А. М., М. С. А. и Б. М. Т. .

Не постъпиха искания за събиране на нови доказателства.

На този етап предвид връщането на делото прокуратурата, не следва да бъде насрочено съдебно заседание.

Определението по въпроса за отстраними съществени процесуални нарушения, прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на РП – Пловдив, ТО - Първомай подлежи на обжалване в тази част, както и по въпроса за мярката за неотклонение в 7 дневен от срок от днес пред Окръжен съд – Пловдив, в останалата част то се явява окончателно.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което се закри в 14:50 ч.

Съдия при Районен съд – Асеновград: _____

Секретар: _____